

۲۰۱۸/۰۲/۰۹

حمید انوری

دا بله خوشحالی

قرار عادت به مرگ روزمره، وقایع تازه افغانستان و جهان را در دنیای مجازی اینترنت دنبال می‌کردم، طبق معمول خبر خوشی نبود که نبود. گزارشات و اخبار از وطن محبوب و اما سوخته ما باز هم حاوی ریختن خون افغان توسط افغان بود.

انفجار، انتحار، کشتار، خون بیشمار، درد بسیار، کار روانی های سرکار، توطئه های اغیار، ایجاد تفرقه در هر کنج و کنار، تهدید جنگ سالار، مردم بیکار، قحطی به خروار و هزار و یک قصه پر غصه دیگر... به یک خبر تازه در میان صدها خبر کهنه و نو برخوردیم که از کشته شدن یک خانم پولیس به دستان ناپاک تروریستان بی رگ و ریشه خبر می داد.

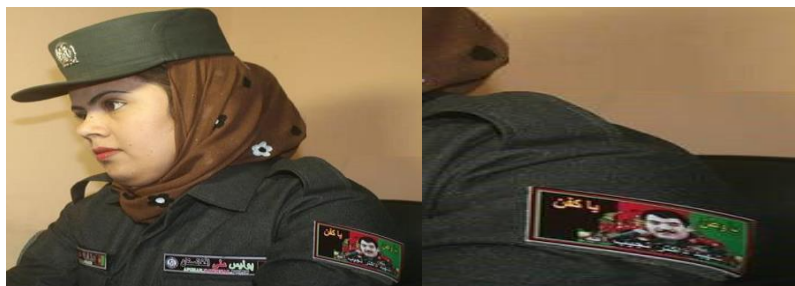
دلم لرزید، آخر کشتن یک خانم جوان در کدام کتاب است؟

او هم مادری دارد و خود مادری بوده است که جهت نفقه فامیل و فرزندان، هزار و یک خطر را به جان خریده است.

درحالیکه از مرگ این خانم جوان، سخت دلم خون است و این عمل به شدت انزجار آور و غیر انسانی و غیر افغانی را شدیداً محکوم می‌کنم، به بازماندگان آن مظلوم از صمیم قلب تسلیت عرض کرده و به تروریستان خونریز نفرین می فرستم.

و اما چرا در میان ده ها و صد ها هموطن ما که همه روزه خونهای پاک شان نامردانه به زمین ریختانده می شود و شامل زن، مرد، کودک، پیر و جوان هموطن ما می شود، این یکی بصورت خاص قابل توجه است؟! نخست خبر مورد نظر را که در چند سایت مختلف انتشار یافته است با هموطنان خوب خود یکجا از نظر می‌گذرانیم و بعد دلیل انگشت گذاشتن بر این خبر را خدمت عرض می‌دارم:

[ساتمن عزیزه کارمند مدیریت جنایی فرماندهی پولیس فاریاب به شهادت رسید]

یک کارمند مدیریت جنایی فرماندهی پولیس فاریاب ساعت یک شب گذشته از سوی افراد ناشناس با ضرب گلوله به شهادت رسید و یک کودک اش نیز زخمی شده است.

عبدالکریم یورش سخنگوی پولیس فاریاب با تایید این خبر گفته است: خانم عزیزه باشنده روستای افغان کوت شهرمینه ۲۶ سال سن داشت که از مدت ۵ سال بدینسو در صفوف پولیس ملی ایفای وظیفه میکرد. وی می افزاید مهاجمان پس از تیراندازی از ساحه فرار کرده و تیم تحقیقات جهت روشن شدن قضیه به ساحه فرستاده شده است. [پنج شنبه ۱۹ دلو ۱۳۹۶ ، رسانه های اطلاعات جمعی - انترنت

در خبر بالا هیچ چیزی تازه و جدید و غیر مترقبه و غیر منتظره خوانده نمی شود. از این نوع جنایات در کشور برباد داده شده ما با هزاران درد و دریغ که همه روز اتفاق می افتد و خون افغان بلاوقفه ریختانده می شود، اما آنچه در این خبر و این گزارش مختصر قابل درنگ است، بازوبند این خواهر شهید ما است که در عکس بالا به وضاحت دیده می شود و سخت انزجار آور است. هموطنان ما به یقین متوجه شده اند که در بازوی این خانم ساتنمن و کارمند ریاست جنائی پولیس فاریاب، عکس "داکتر نجیب" رئیس جنایتکار و قصی القلب "خاد" و رئیس جمهور دست نشاندۀ روسهای تجاوزگر در افغانستان و شعار تقلبی و مردم فریب او که خود هرگز به آن عقیده نداشت، یعنی "یا وطن یا کفن"، خودنمایی میکند.

سوال اما اینجاست که در چنین قضیه شرم آور، آیا باید یخن رئیس پولیس فاریاب را گرفت، یا یخن والی فاریاب و یا هم یخن وزیر داخلۀ افغانستان را و یا هم هر سه را؟!

به یقین کامل که لباس نظامی از جانب وزارت داخلۀ کشور تهیه می شود، نشان ها و علایم و ستاره ها و بازوبند ها هم از جانب مقامات مسؤل پولیس در یونیفورم ها نصب میگردند و هیچ عسکر و افسر و کارمند و ساتنمن و جنرال و سترجنرال و دگر جنرال و مارشالی، حتی در همان افغانستان بی در و دروازه و آن شار خربوزه هم، خودش این کار را انجام نداده و نمی تواند انجام دهد؛ پس آن خواهر شهید ما نیز هرگز جرئت و شہامت چنین کاری را نداشته است، پس مسؤل این خیانت بزرگ کیست و کی میتواند باشد؟

والی ولایت فاریاب هم اکنون جنرال "همایون فوزی" است. (جنرال همایون فوزی قبل از این به عنوان معاون وزارت دفاع ملی و معاون حزب جنبش ملی اسلامی به رهبری جنرال عبدالرشید دوستم کار کرده است).

این جنرال یکی از افراد نظامی پر قدرت نزدیک به داکتر نجیب الله بود که بعداً با دوستم یکجا شد و به نجیب خیانت کرد.

در حقیقت می توان گفت که این بدعت انزجار آور از "ابتکارات" والی ولایت فاریاب، جنرال "همایون فوزی" است که نمک را خورد و نمکدان را شکست و دیده می شود که شکستن نمکدان دیگر برای او یک عادت شده است.

وزیر داخلۀ جمهوری اسلامی افغانستان وظیفه دارد و شخصاً مسؤل است تا این فرد کثیف و خائن را هرچه زودتر از کار سبک دوش نموده و به مقامات عدلی و قضائی کشور معرفی نماید.

و سخن آخر اینکه چرا و چگونه این جنرال خائن در جمع جنرالان بی شمار دگر در لست جدید متقاعدین قرار ندارد؟!